

Regionsudvalgets udtalelse om »Retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF«

(2012/C 277/13)

REGIONSUDVALGET

- konstaterer, at udfordringen på højspændingsområdet består i at få den vedvarende strøm fra offshore og onshore-anlæg frem til regioner med det største energibehov på billig og effektiv vis, og at der på lavspændings- og mellemspændingsområdet skal skabes de nødvendige infrastrukturmæssige forudsætninger for en bred vifte af nye decentrale nettilslutninger;
- understreger behovet for, at Kommissionen sender et klart og tydeligt politisk signal til medlemsstaterne, erhvervslivet, banksektoren og partnere i hele verden om, at den valgte strategi for en større andel af vedvarende energi i fremtidens energimix er irreversibel og særlig lønsom for private investeringer;
- understreger, at man med det formål at opfylde EU's 2020-mål også bør støtte udbygningen af intelligente net på lokalt og regionalt plan mere intensivt, hvilket udvalget allerede har opfordret til i sine tidligere udtalelser (CdR 160/2008 fin, CdR 8/2009 fin, CdR 244/2010 fin, CdR 312/2010 fin, CdR 7/2011 fin og CdR 104/2011 fin). Indenfor rammerne af en computerstyret belastningsstyring skal der fastsættes produktions- og efterspørgselsafhængige slutbrugerpriser, således at der gives incitamenter til et sparsomt energiforbrug og den decentrale energiproduktion afstemmes bedre med det decentrale energiforbrug;
- opfordrer i den forbindelse til, at det undersøges, hvorvidt udarbejdelsen af mindre detaljerede vejledende retningslinjer for de nationale beslutningstagere ikke ville være et mere velegnet mildere instrument. Kommissionen ville dermed give medlemsstaterne størst muligt råderum for den konkrete inddragelse af de allerede eksisterende strukturer. Dette gælder for de muligvis føderalt strukturerede myndigheder, der tager sig af fysisk planlægning, byggetilladelser og godkendelser i medlemsstaterne og for de allerede eksisterende regionale grupper under den 3. pakke om det indre marked. Principielt bør fordelingen af opgaver til allerede velfungerende institutioner prioriteres højere end oprettelsen af nye strukturer.

Ordfører	Heinz LEHMANN (DE/PPE), medlem af landdagen i Sachsen
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for den transeuropæiske energinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF COM(2011) 658 final – 2011/0300 (COD)

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. bifalder, at forordningen sigter mod en fuldstændig integration af det indre marked for energi, som skal sikre, at ingen medlemsstat eller region isoleres fra det europæiske net, at forsyningssikkerhed og solidaritet medlemsstaterne imellem garanteres samt at principperne for bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse overholdes. Dette er en vigtig forudsætning for, at der kan gennemføres en reduktion af drivhusgasemissionerne med 20 %, en forbedring af energieffektiviteten med 20 % og en forhøjelse af den vedvarende energis andel af slutenergiforbruget med 20 % inden 2020;

2. fremhæver den afgørende betydning af dette initiativ, som skal sikre energisikkerheden gennem anvendelse af alle former for tekniske løsninger til dette formål, herunder navnlig udvikling af transmissions- og distributionssystemer og alle nuværende og potentielle slags energikilder samt ved hjælp af de tilgængelige støtteforanstaltninger;

3. forventer, at dette forslag yder et bidrag til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og medfører afgørende fordele for hele EU for så vidt angår konkurrenceevne og økonomisk, social og territorial samhørighed;

4. bifalder, at der med henblik på en hurtigere realisering af målene på infrastrukturuområdet frem til 2020 og derefter udpeges et begrænset antal prioriterede transeuropæiske korridorer og områder, der omfatter el- og gasnet samt transportinfrastruktur til olie, naturgas, kuldioxid og biometan (renset biogas fra biogasanlæg), hvor der er størst behov for en EU-indsats. Gennem strømlining og forkortelse af tilladelsesprocedurerne, større accept gennem tidlig inddragelse af offentligheden, lettelse af reguleringen, en retfærdig brugerafhængig fordeling af omkostningerne, som skaber balance mellem indtjening og risici, og tildeling af den nødvendige markedsbaserede og direkte finansielle EU-støtte ydes der et bæredygtigt bidrag til fremskyndelse af projekter af fælles interesse;

5. gør opmærksom på, at det fælles europæiske energinet skal leve op til høje sikkerhedsstandarder. Navnlig skal det

udelukkes, at cyberangreb eller fysiske angreb kan bringe den europæiske forsyningssikkerhed i fare og få negative konsekvenser for medlemsstaternes økonomiske formåen.

A. Udgangssituationen

REGIONSUDVALGET

6. konstaterer, at hver EU-medlemsstat i dag råder over et energimix, som bygger på de geografiske, geologiske, tekniske og energipolitiske forudsætninger og det nationale behov. Det består af et grundlastområde, der hidtil først og fremmest er blevet dækket af fossile, nukleare og nogle vedvarende energikilder (vandkraftressourcer, fast biomasse), og en variabel andel af forsyningen bestående af visse fleksible fossile energikilder og vedvarende vejrafhængige energikilder, som stadig er svingende. Til opfyldelse af de vedtagne klimamål vil det først og fremmest være nødvendigt at forbedre energieffektiviteten, mindske energiforbruget til opvarmning og motorbrændstoffer (som ikke indgår i primære energiregnskaber) og øge den vedvarende energis andel af den samlede energiproduktion. De heraf følgende naturlige udsving skal udlignes vha. en række foranstaltninger som f.eks. modernisering af grundlastkraftværkerne, bygning af nye yderst fleksible gasværker med kraftvarmeproduktion, en udvidelse af pumpekraftværkers vandkraftkapacitet eller andre lagringsteknologier samt tilpasning og udbygning af de eksisterende overførsels- og fordelingsystemer. Der er behov for at modernisere alle niveauer i netstrukturen. Mens der på lavspændings- og mellemspændingsområdet skal skabes de nødvendige infrastrukturmæssige forudsætninger for en bred vifte af nye decentrale nettilslutninger, består udfordringen på højspændingsområdet i at få den vedvarende strøm fra offshore og onshore-anlæg frem til regioner med det største energibehov på billig og effektiv vis;

7. for at garantere medlemsstaternes energisikkerhed bør der indføres løsninger, som er baseret på modernisering og yderligere udnyttelse og udbygning af eksisterende konventionelle og alternative forsyningskilder, da de yder et afgørende bidrag til at sikre stabiliteten i de elektriske energisystemer, f.eks. på lokalt og nationalt plan;

8. bekræfter, at afprøvningen af mere effektive transmissions- og lagringsteknologier, anvendelsen af informations- og kommunikationsteknologier samt fremme af udviklingen af kommunale og regionale energiplaner skal stå centralt i overvejelserne;

9. konstaterer, at også naturgas i de kommende årtier kan spille en vigtig rolle i udligningen af en varierende elproduktion i Europa. I den henseende skal gasimporten diversificeres,

produktionen heraf udbygges i EU-landene gennem anvendelse af konventionelle såvel som ukonventionelle kilder og biometan (renset biogas) produceret på biogasanlæg, gasnettene suppleres med langdistancerørledninger og lagerkapaciteten øges. Grundlaget for driften af yderligere gasværker med reguleringskapacitet er en opgradering af den relevante gasrørledningsinfrastruktur i de medlemsstater, hvor naturgas er en vigtig energibærer;

10. erkender, at det også i den nærmeste fremtid vil være nødvendigt, at det europæiske energimix indeholder en andel af fossile brændstoffer, selvom deres andel løbende reduceres. CCS-teknologi kan i denne periode yde et vigtigt bidrag til reduktion af CO₂-emissionerne, men det forudsætter, at denne teknologi udvikles til et teknisk muligt system, der kan drives til en rimelig pris og med en pålidelig sikkerhed. Der er imidlertid stadig et forsknings- og udviklingsbehov, hvad angår de praktiske test, navnlig med hensyn til tekniske og økonomiske aspekter samt dermed forbundne miljømæssige konsekvenser. Udviklingen af et kuldioxidtransportnet, der også er grænseoverskridende, forudsætter, at der nu alligevel træffes foranstaltninger på europæisk plan.

B. Nærhedsprincippet

REGIONSUDVALGET

11. understreger, at EU har fastsat ambitiøse klimamål, hvis gennemførelse kræver en stor indsats af alle medlemsstater. I disse anstrengelser indgår opbygningen af en intelligent energiinfrastruktur. Ud over inddragelsen af en lang række små og mikroproducenter af elektricitet fra vedvarende kilder i de eksisterende net, udviklingen af intelligente distributionsnet til decentral styring af udsvingene i udbud og efterspørgsel samt forøgelse og fremme af elkoblinger til lande med energiresourcer for at øge produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder skal også de nationale infrastrukturer forbindes med hinanden på effektiv og navnlig fleksibel vis. Disse idéer har Kommissionen allerede taget op for år tilbage med TEN-E;

12. anerkender, at medlemsstaterne parallelt hermed har udviklet nationale planer for en styrkelse af den vedvarende energis andel af energiproduktionen og vedtaget relevant lovgivning. Efter ikrafttrædelsen af EU's tredje energipakke arbejder en række transnationale institutioner og grupper derudover sammen med godt resultat;

13. konstaterer, at der på trods af disse veludviklede strukturer opstår vanskeligheder i forbindelse med konkrete grænseoverskridende energiprojekter, som er en følge af de nationale infrastrukturers beskaffenhed, de specifikke energipolitiske prioriteter eller de forskellige kompetencer. Disse uforligeligheder resulterede i spild af tid ved planlægningen, finansieringen og gennemførelsen af TEN-E-projekter;

14. fastslår, at Kommissionen med forslaget til forordning vil sikre, at disse uforligeligheder kortlægges så tidligt som muligt og overvindes så hurtigt som muligt vha. den foreslåede koordinationsprocedure. Kommissionens forordning har til formål at

fremskynde et begrænset antal grænseoverskridende nøgleprojekter og nationale projekter med betydelige grænseoverskridende konsekvenser, der skal betragtes som fundamentet for det fremtidige europæiske transmissionsnet med stor kapacitet;

15. erkender, at den langt mere omfattende opgave, som består i at opgradere de nationale net til fremtidens energiforsyning, fortsat påhviler medlemsstaterne og kun indirekte berøres af forordningen. Denne fremgangsmåde tager udgangspunkt i artikel 170-172 i EUF-traktaten. Nærhedsprincippet finder dermed anvendelse, men pga. det begrænsede antal berørte projekter med grænseoverskridende relevans overtrædes princippet ikke;

16. understreger, at nytteværdien, ud over udviklingen af en europæisk masterplan for grænseoverskridende energinet, ligger i, at Kommissionen sender et klart og tydeligt politisk signal til medlemsstaterne, erhvervslivet, banksektoren og partnere i hele verden om, at den valgte strategi for en større andel af vedvarende energi i fremtidens energimix er irreversibel og særlig lønsom for private investeringer;

17. konstaterer, at Kommissionen som retligt instrument foreslår en forordning, som er umiddelbart gældende i alle enkeltheder i alle medlemsstater. Regionsudvalget anser principielt en forordning for at være et proportionalt instrument set i lyset af den ønskede fremskyndelse af tilladelsesprocedurerne;

18. bemærker imidlertid, at en strømlining af tilladelsesprocedurerne for infrastrukturprojekter potentielt kan udgøre et stort indgreb i medlemsstaternes ret til fysisk planlægning samt de berørte parter og offentlighedens ret til medindflydelse. Også i forbindelse med projekter af fælles interesse skal der tages højde for delstaters forfatningsmæssigt garanterede kompetencer vedrørende gennemførelse og tilrettelæggelse af planlægnings- og tilladelsesprocedurer i føderale systemer. Udvalget mener ikke, at de samlede detaljerede bestemmelser i kapitel III kan opfattes som »retningslinjer« eller hovedlinjer for transeuropæiske net som beskrevet i artikel 171 i EUF-traktaten og dermed kan betragtes som et reelt nødvendigt minimum af tilpasning af de nationale administrative procedurer;

19. opfordrer i den forbindelse til, at det undersøges, hvorvidt udarbejdelsen af mindre detaljerede vejledende retningslinjer for de nationale beslutningstagere ikke ville være et mere velegnet mildere instrument. Kommissionen ville dermed give medlemsstaterne størst muligt råderum for den konkrete inddragelse af de allerede eksisterende strukturer og således fremme og prioritere sammenkoblinger, når medlemsstaten har ressourcer til at øge produktionen af el fra vedvarende energi. Dette gælder for de muligvis føderalt strukturerede myndigheder, der tager sig af fysisk planlægning, byggetilladelser og godkendelser i medlemsstaterne og for de allerede eksisterende regionale grupper under den 3. pakke om det indre marked. Principielt bør fordelingen af opgaver til allerede velfungerende institutioner prioriteres højere end oprettelsen af nye strukturer;

20. ser med kritiske øjne på de apodiktisk fastsatte tidsfrister i forvaltningsprocedurerne. Netop ved projekter af fælles interesse skal kvalitet vægtes højere end hastighed. Ud over følger for forsyningssikkerheden vil kvaliteten i projekter af fælles interesse have en betydelig indflydelse på den pris, som slutbrugeren skal betale. Ud over investorernes interesser er omkostningsniveauet for de lokale SMV'er og borgerne også en vigtig lokaliseringsfaktor;

21. opfordrer til, at de problemer, som opstår i forbindelse med planlægning og gennemførelse af projekter af fælles interesse, behandles nedefra og op, dvs. med udgangspunkt i nærhedsprincippet, og at samtlige alternativer bliver undersøgt grundigt. Kun hvis de lokale, regionale, nationale eller multinationale myndigheder ikke kan blive enige inden for den fastsatte tidsfrist bør den europæiske projektkoordinator træde i aktion. Der har tidligere været tilfælde, hvor aktiveringen af en europæisk koordinator viste sig at være nyttig. Forekomsten af en europæisk koordinator, som kan bistå med at finde løsninger i vanskelige enkeltstående tilfælde, virker ikke i sig selv som en overtrædelse af nærhedsprincippet. Koordinatorens udnævnelse eller mandatforlængelse bør ske på grundlag af en fælles beslutning truffet af Ministerrådet og Europa-Parlamentet;

22. bifalder etableringen af en national godkendelsesmyndighed som en »One Stop Shop«. Det bør være et nationalt skøn, om man anvender den integrerede eller koordinerede ordning i forbindelse med tilladelsesproceduren;

23. støtter forslaget til forordning om en grænseoverskridende omkostningsfordeling under inddragelse af ACER. Dette gælder også for nationale tilsynsmyndigheders forpligtelse til at skabe investeringsincitament til projekter af fælles interesse vha. godtgørelser. Disse incitament skal stå i et rimeligt forhold til risikoen;

24. anser det for nødvendigt, at listen over projekter af fælles interesse evalueres regelmæssigt og tilpasses de skiftende behov.

C. Accept

REGIONSUDVALGET

25. præciserer, at etableringen af de tekniske forudsætninger for opfyldelsen af de ambitiøse energi- og klimamål kun kan ske i et fællesskab med borgerne – aldrig uden deres accept. Af den grund må det udtrykkeligt bifaldes, når borgere, kommuner og kommunale myndigheder informeres og inddrages på et tidligt tidspunkt;

26. understreger, at skiftet i retning af en CO₂-fattig elektricitetsproduktion kræver en omlægning af netarkitekturen. Mens integrationen af nye mindre producenter i lav- og mellemspændingsnetten og en intelligent forvaltning af disse i vid udstrækning kan ske uden indgreb, som forandrer landskabet, er bygningen af ny infrastruktur en forudsætning for færdiggørelsen af de nye europæiske højspændingsmotorveje. I den

forbindelse bør man prioritere en infrastruktur, der gør det muligt at øge koblingerne til stater, som kan sikre øget elproduktion fra vedvarende energi. Da omkostningerne ved etableringen af disse systemer i sidste ende skal betales af elektricitetskunderne, er det vigtigt, at den tekniske gennemførelse bliver så intelligent og effektiv som muligt. Dertil hører også en minimering af arealanvendelsen. Denne sammenhæng skal forklares grundigt for borgerne på så tidligt et tidspunkt som muligt;

27. opfordrer til, at de nationale regeringer skaber incitament, som er velegnede til at kompensere for resterende forringelser for borgere, kommuner og kommunale myndigheder på rimelig vis. Erfaringer i de kommuner, som tidligere har været berørt af nye projekter af denne størrelsesorden, har vist, at gennemsigtighed og tilstedeværelsen af en fast samtalepartner hos den projektansvarlige på stedet, er vigtige forudsætninger for rettidige fremskridt på planlægnings- og byggestadiet;

28. understreger, at den planlagte håndbog er et vigtigt instrument til at informere borgerne om fordelene ved udvikling af infrastruktur og intelligente net set i relation til forsynings-sikkerhed, reduktion af CO₂-emissioner og energieffektivitet. Disse informationer må ikke fortie ulemperne. Borgerne kan kun vurdere omfanget af udfordringen og acceptere eventuelle negative følger på grundlag af en fuldstændig og gennemsigtig information. Informationsstrømmen skal tilpasses den enkelte situation og give de berørte borgere saglige oplysninger;

29. kræver, at der ud over de økonomiske erstatninger til de borgere, kommuner og kommunale myndigheder, som i særlig grad rammes af projektgennemførelsen, skal offentliggøres en oversigt over de trufne sikkerhedsforanstaltninger, inklusive en socioøkonomisk og miljørelateret konsekvensanalyse. Den offensive oplysningskampagne og et retfærdigt udligningssystem er uomgængelige forudsætninger for accepten af en fremskyndet udbygning af fremtidens energinet.

D. Finansiering

REGIONSUDVALGET

30. anerkender, at det er Kommissionens opfattelse, at de hidtidige finansieringsinstrumenter under TEN-E ikke har været effektive nok. De skal afløses af »Connecting Europe«-faciliteten. Af den samlede sum på 50 mia. EUR, der nævnes i infrastrukturforordningen for den flerårige finansielle ramme, er der i den 7-årige periode afsat 9,1 mia. EUR til energiområdet. Dermed kan der gives støtte til undersøgelser og finansieringsinstrumenter til gavn for elektricitets-, gas- og CO₂-projekter og tildeles støtte i form af tilskud til elektricitets- og gasprojekter, der har en positiv indvirkning på forsyningssikkerhed, solidaritet og innovation, som ikke er økonomisk rentable ifølge forretningsplaner, og hvor der er truffet en afgørelse om en grænseoverskridende omkostningsfordeling. Derudover kan intelligente net og målesystemer samt CO₂-projekter, hvis kommercielle levedygtighed ikke kan påvises, også modtage støtte i form af tilskud;

31. bifalder, at der i Connecting Europe-faciliteten lægges større vægt på energimæssigt vigtige, men kommercielt mindre attraktive infrastrukturprojekter. En vellykket implementering af sådanne projekter ville fremme gennemførelsen af det indre marked i EU og bidrage til forsyningssikkerheden;

32. betragter det som et klart forkert energipolitisk signal fra Kommissionen, at hovedparten af de tolv prioriterede infrastrukturprojekter inden for rammerne af »Connecting Europe«-faciliteten vedrører gas- og olieferledninger, som kræver investeringer, der er længe om at tjene sig ind, da der ikke hidtil er anført nogen overbevisende forklaring på, hvordan prioriteringen af fossile energikilder skal kunne bringes i samklang med EU's 2020-mål og de langsigtede klimamål for 2030 og 2050;

33. understreger, at man med det formål at opfylde EU's 2020-mål - udover en fremskyndet udbygning af de store transmissionsnet for energi også bør støtte udbygningen af intelligente net på lokalt og regionalt plan mere intensivt, hvilket udvalget allerede har opfordret til i sine tidligere udtalelser (CdR 160/2008 fin, CdR 8/2009 fin, CdR 244/2010 fin, CdR 312/2010 fin, CdR 7/2011 fin og CdR 104/2011 fin). Indenfor rammerne af en computerstyret belastningsstyring skal der fastsættes produktions- og efterspørgselsafhængige slutbrugerpriser, således at der gives incitamenter til et sparsomt energiforbrug og den decentrale energiproduktion afstemmes bedre med det decentrale energiforbrug. Hvis energiafgiften er et af de instrumenter, medlemsstaterne kan anvende for at bekæmpe klimaændringer på de betingelser, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/96/EF, der omstrukturerer bestemmelserne for beskattning af energiprodukter og elektricitet, mener Regionsudvalget, at muligheden for at indføre et system med differentierede afgiftssatser ikke skal begrænses til regioner, men udvides til også at omfatte lokale myndigheder, der også anerkendes som fuldgyltige aktører i den bæredygtige udvikling i EU. Disse myndigheder bør således, især i de medlemsstater, hvor de bidrager til udvikling af intelligente net for at øge forsyningssikkerheden, nedbringe udledningen af CO₂ og forbedre energieffektiviteten, kunne fastsætte forskellige generelle energiafgiftssatser set i forhold til de tilsvarende nationale niveauer under forudsætning af, at konkurrerende energikilder behandles lige, og at de forskellige afgiftsniveauer ikke går ud over det indre markeds funktion og energiprodukternes bevægelighed mellem medlemsstaterne;

34. er med henblik på den nødvendige markedsintegration af vedvarende energi dybt bekymret over, at netop pumpekraftværker eller kraftværker med andre lagringsteknologier ikke kan modtage finansiering gennem faciliteten for netforbindelser i Europa. Disse kraftværkers mulighed for at lagre energi produceret af vedvarende energikilder spiller en central rolle ved udligningen af vind- og solenergi, hvor produktionen svinger meget;

35. beklager, at Kommissionen endnu ikke på detaljeret vis har redegjort for de nye finansieringsinstrumenter, som står til rådighed fra 2014. Ved udvælgelsen skal der tages højde for merværdien. De skal udgøre et supplement til den indtil nu almindelige støtte i form af tilskud og skabe en konsekvent

og ensartet ramme for finansieringen af jernbane-, energi-, og telekommunikationssektoren, som bygger på erfaringerne med »Risk Sharing Finance Facility« (finansieringsmekanismen med risikodeling), »Loan Guarantee Instrument« (lånegarantiinstrumentet) og Margueritefonden;

36. noterer sig, at finansieringen omfatter både egenkapital-, risikokapital- og fremmedkapitalinstrumenter. Hertil hører garantier for finansielle formidlere, der stiller finansiering til rådighed for modtagere med finansieringsvanskeligheder samt risikodeling med finansielle institutter med det formål at øge finansieringen. Dette inkluderer også projektobligationer »Project Bonds«;

37. accepterer, at Kommissionen i sin konsekvensanalyse vurderer, at de foreslåede finansieringsinstrumenter ikke vil resultere i skævvridninger af det finansielle marked, idet de er økonomisk gennemførlige, men i de enkelte tilfælde ikke kan finde en tilstrækkelig finansiering på markedet;

38. konstaterer, at der derved opstår et vist modsætningsforhold til artikel 15 i forordningen, ifølge hvilken problemer med finansieringen ikke skal være et kriterium for finansieringsinstrumenters egnethed;

39. opfatter det principielt som positivt, at op til 20 % af budgettet skal anvendes til risikodeling og egenkapitalinstrumenter i planlægningsfasen under faciliteten for netforbindelser i Europa. På den måde udvides finansieringsmulighederne gennem en omhyggelig tilrettelæggelse, og i modsætning til støtte gennem tilskud fremmes virksomhedernes eget ansvar på samme tid. Det skal imidlertid sikres, at der ved såvel den projektspecifikke cost-benefit-analyse som ved vurderingen af den kommercielle bæredygtighed anvendes strenge kriterier for projekterne af fælles interesse;

40. forholder sig kritisk til de foreslåede finansielle instrumenters egnethed i forbindelse med udbygningen af energinet;

41. understreger, at kriterierne for berettigelse til støtte fra »Connecting Europe«-faciliteten må justeres for at sikre adgang for regioner i den yderste periferi til finansiering af projekter, der har til formål at gøre disse regioner mere uafhængige på energiområdet.

E. Projektobligationer

REGIONSUDVALGET

42. noterer sig, at der er planlagt en pilotfase for projektobligationsinitiativet i 2012/2013 under Den Europæiske Investeringsbanks ledelse. De projekter, som kan komme i betragtning, er allerede langt fremme i planlægningsforløbet set i forhold til TEN-E-retningslinjerne. Kommissionen forventer i sin konsekvensanalyse, at kun et enkelt energiprojekt vil kvalificere sig i pilotfasen;

43. er enig med Rådet for europæiske energitilsynsmyndigheder (CEER) i, at projektopligationer kun i begrænset omfang kan anvendes ved investeringer inden for eksisterende net, idet det er vanskeligt at foretage en afgrænsning. De kunne være et hensigtsmæssigt instrument ved offshore-tilkoblinger og grænseoverskridende forbindelser;

44. henleder opmærksomheden på, at denne form for projektf finansiering hidtil har været usædvanlig blandt netoperatørerne. Derved kan det være en rum tid, inden de nye værdipapirer accepteres af investorerne. Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank bør, gennem udvælgelsen af solidt funderede projekter, arbejde for at vinde tillid blandt potentielle investorer. Det skal være målet at opnå en investeringsklassificering, som også gør obligationerne interessante for store institutionelle investorer;

45. bemærker, at det med hensyn til anvendelsen af budgetmidler i princippet må vurderes positivt, at der som et supplement til støtte i form af tilskud nu også skal anvendes finansielle instrumenter. Det skal imidlertid sikres, at der udelukkende finansieres projekter, som der reelt er behov for, dvs. projekter der er nødvendige, og hvor den kommercielle bæredygtighed påviseligt ikke er til stede. Under ingen omstændigheder bør i sig selv bæredygtige projekter »modtage overdreven støtte«, så privat finansiering på den måde fortrænges. Navnlig bør der kun stilles ansvarlig lånekapital til rådighed for solidt kalkulerede projekter. Der må under ingen omstændigheder skabes et kunstigt marked, der udelukkende holdes i live gennem medfinansiering fra EU, og som til stadighed skal have tilført nye midler for at forhindre en insolvens. Særligt i pilotfasen skal det regelmæssigt vurderes, hvorvidt alternative støttemetoder ville give større omkostningsbesparelser set ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt. Der kunne f.eks. være tale om konsortialfinansiering i stedet for de planlagte obligationer;

46. fremhæver, at finansieringen af den udbygning af energiinfrastrukturen, som er tvingende nødvendig, skal forblive en opgave primært for virksomhederne. Det er op til EU og medlemsstaterne at give den nødvendige støtte til infrastrukturforanstaltninger og sørge for etablering af den nødvendige ramme for markedets aktører. Til imødegåelse af resterende tvivl om omfanget af de nødvendige samlede investeringer bør Kommissionen bestræbe sig på at konkretisere sine

forudsætninger; under alle omstændigheder skal rimelige nettariffer sikre, at investeringerne giver et markedsbaseret kapitalafkast.

F. *Sammenfald med andre EU-forordninger*

REGIONSUDVALGET

47. støtter Kommissionens hensigt om at afslutte projekterne af fælles interesse inden for en kortere tidshorisont vha. en strømlinet tilladelsesprocedure, der koordineres af én enkelt national myndighed, under forudsætning af at de nationale planlægningsprocedurer gives plads nok i processerne. Der fastlægges en højere status for prioriterede projekter. Forordningsforslaget omhandler hovedsageligt procedure- og organisatoriske spørgsmål;

48. noterer, at det ville være konsekvent, hvis reglerne for projekter af fælles interesse bliver tilpasset denne prioriterede status. I sin nuværende form betyder forordningsforslaget ingen væsentlig forenkling. Med henblik på kravene i EU's habitat- og vandrammedirektiver skal projekterne ganske vist tydeligt være i offentlighedens interesse. Dette skal imidlertid ikke have indvirkning på de materielle betingelser for ovennævnte bestemmelser. Derfor er forordningsforslaget dobbelttydigt. Der stilles stadig krav om en udtalelse fra Kommissionen i tråd med artikel 6, stk. 4, i habitatdirektivet 92/43/EF, selvom det er Kommissionen, som skal udarbejde listen over projekter af fælles interesse. Dette virker som en unødvendig dobbeltkontrol;

49. konstaterer, at fastsættelsen af tidsfrister for tilladelsesprocedurerne navnlig placerer ansvaret for en strømlining af procedurerne hos de nationale eller regionale godkendelsesmyndigheder, som skal tilrettelægge deres forvaltningspraksis efter de fastlagte prioriteter. De materielle standarder, som EU har fastlagt, bibeholdes derimod som hovedregel. Kommissionen bør i tæt samarbejde med godkendelsesmyndighederne udarbejde praktiske forslag til gennemførelse af disse bestemmelser, som tager hensyn til de praktiske krav til effektive og gennemsigtige procedurer. Forslaget foregiver således, at der foretages en strømlining af procedurerne, uden at der i praksis er tale om reelle forbedringer.

Bruxelles, den 19. juli 2012.

Mercedes BRESSO

*Formand for
Regionsudvalget*